

Tajemná Jana Dohnalová
židovská komunita
od baroka po šoa

TAJEMNÁ ŽIDOVSKÁ
KOMUNITA OD
BAROKA PO ŠOA

Jana Dohnalová

ÚVOD

Židé v Česku náleží k aškenázské židovské populaci. První židé se na našem území usídlili asi v 10. století. Nejvýznamnější byla od počátku pražská komunita (Židovské město), osídlení se však rozšířilo do mnoha větších i menších obcí.

Jednou z oněch mnoha obcí byly i Černovice u Tábora a stejně jako na ostatních podobných místech se z početné židovské komunity dochoval jen židovský hřbitov – jediný svědek toho, že tu židovský národ opravdu byl, vypovídající o tom, jak početná byla jeho populace. Židovský hřbitov leží tu už po staletí, a přesto málokdo o něm ví něco bližšího, leží zahalen tajemstvím své symboliky těžko rozluštitelných znaků hebrejského písma. Málokdo ví o tom, jak lidé, kteří jsou tu pohřbeni, vlastně žili, čím se živili. Pokusili jsme se trochu poodhalit toto tajemství, i když nevěřím, že se nám to zcela podařilo, přesto jsme v této knize dospěli k překvapivým novým zjištěním. Věřím, že po jejím přečtení budete šedivé, nic neříkající náhrobky vnímat i trochu jinak než jako kus opracovaného kamene. Dovíte se, společně s mnoha dalšími zajímavostmi, rovněž kdo byla v 17. století, podle doložených pramenů, nejstarší židovskou nevěstou nejen v Černovicích, ale v celém širokém okolí, kdo je nejstarší pohřbenou osobou na černovickém židovském hřbitově i to, že je vlastně život černovických židů odrazem dějin celé naší republiky... od baroka po šoa.

HONOSNÉ BAROKO – ROZKVĚT CIVILIZACE

Židé byli odedávna v nerovnoprávném postavení tolerované menšiny, do značné míry závislé na přízni panovníka.

S nástupem baroka, které ovlivnilo myšlení i literaturu, kdy se začaly stavět honosně zdobené stavby, měli židé podmínky daleko horší, bylo jim zakázáno stavět si honosnější synagogy a vlastně veškeré vnějškové zdobení se pak zákonitě přesunulo spíše do interiérů. A také na náhrobky, z této doby jsou pak ony výstavní macejvy a vysoce prokomponované epitafy, které byly do té doby vyhrazeny jen významným osobám.

V Černovicích u Tábora byla v době baroka početná židovská komunita, která se zde udržela přes celé sedmnácté století, kdy v jejím čele stál v letech kolem roku 1875 rabín David Plaček, který bydlel v čísle popisném 226, což byla v té době židovská synagoga.

David Plaček zemřel na „sešlost věkem” v roce 1889, bylo mu 75 let, jak uvádí záznam v matrice.

Situace v Čechách kolísala od relativní prosperity (období Rudolfa II.) až po vyhnání židů ze země za Marie Terezie.

Celé osmnácté století se pak neslo v duchu úředního antisemitismu.

V roce 1899, tedy deset let po smrti rabína Davida Plačka, se opět zdvíhají protižidovské bouře, jedna taková se odehrála i v Černovicích /Černovičtí židé, kameny a lidé, str.41/.

*Bývalá židovská synagoga v Černovicích, dům č. 226, který obýval rabín
Plaček se svou rodinou a který byl později přestavěn na rodinné byty.
Tato fotografie je z let, kdy plně sloužila svému účelu a židovská
komunita v Černovicích byla více než početná*

*Dům 226 po přestavbě na rodinné byty, fotografie z roku 2017, tedy po
více než sto letech*

JOSEF II. A CHVILKOVÉ ZROVNOPRÁVNĚNÍ

Po několik desítek let vládli v Čechách králové dynastie Jagelonců, pak roku 1526 nastoupili Habsburkové, kteří vládli až do roku 1918 a České země začlenili do rozsáhlé říše s centrem ve Vídni. Roku 1618 došlo k neúspěšnému stavovskému povstání nekatolíků, jehož následkem byla rekatolizace a ničivá třicetiletá válka.

Postavení židů se začalo zlepšovat až v době osvícenství za Josefa II., v 19. století došlo k jejich zrovnoprávnění a začalo docházet k částečné asimilaci s většinovým obyvatelstvem. V roce 1848 se židé oficiálně dostávají z ghett a je jim josefinskými dekrety přiznán status plnoprávného občana, smějí se zapojit do politiky, smějí podnikat. Na Černovicku v té době žilo více než padesát židovských rodin, většina z nich práv získaných josefinskými dekrety využívá a začíná podnikat v nejrůznějších možných oblastech, například v koželužství a vinopalnictví. To byl případ i rodiny Frankensteinových, ta spolu s rodinou Löwyových patří mezi nejstarší černovické rody.

Zmínka o rodu Frankentein pochází z roku 1785, jednalo se také o jednu z nejpočetnějších rodin a její členové se stávali podnikateli a významnými členy společnosti i obce. Na černovickém židovském hřbitově mají stylové a nezaměnitelné náhrobky.

Původem tento rod pochází patrně ze Želče. Nejstarší člen této rodiny, o kterém se zmiňují matriky, byl Abrahám 1785–1807, vinopalník a koželuh z Plané nad Lužnicí. Jeho manželka Miriam

Frankenstein zemřela r. 1809.

Samuel Frankenstein, který mohl být Abrahámovým synem, zemřel roku 1843 – jeho náhrobek je ozdoben symbolem koruny dobrého jména.

Z epitafu na náhrobku lze vyčíst, že vykonával synagogální funkci chazana a patrně také předsedy rabínského soudu, jeho náhrobek stojí ve druhé řadě starší části hřbitova, kterou bychom mohli nazvat čestným oddělením.

Jeho manželka Serl zemřela roku 1805. Rod Frankenstein pak pokračoval:

Serl Frankenstein, zemřela r. 1810, byla manželkou Hillela Frankensteina.

Bela Frankenstein, zemřela v roce 1810.

Gela Frankenstein, zemřela 13. března 1813, manželka Lejzra z Deštné.

Sára Frankenstein, zemřela r. 1813, manželka černovického Lejba.

Lea Frankenstein, zemřela r. 1814, manželka Chajima z Nové Cerekve.

Hilel Frankenstein, zemřela r. 1818. Šimon Frankenstein, v letech 1843–1849.

Civi Frankenstein, zemřela r. 1848. Její manžel Markus Frankenstein zemřel v roce 1849.

Anna Frankenstein, zemřela r. 1861. Její manžel Mojše David Frankenstein, zemřel r. 1870.

Samuel Frankentein, narozen v roce 1870. Jeho manželkou byla

Rochel Frankentein, zemřela r. 1867.

Rosii Frankenteinové se 13. června 1874 v čp. 204 narodila dcera Anna, později provdaná Nagelstock, a tak se tyto dvě rodiny propojily.

Markus Frankentein – narozen 15. března 1812, zemřel 1. dubna 1886, bydlel v čp. 150, působil jako zdejší rabín, civilně pak jako vinopalník a nájemce dvorů Rytov a Lhotka. Jeho žena Anna Hendel Frankenstein, rozená Schücková, zemřela 2. května 1888 v Jindřichově Hradci, bylo jí 67 let. Vlastnila dům čp. 26. Jejich dcera Pauline se ve 26 letech provdala za 32letého Adolfa Pollaka 24. dubna 1882.

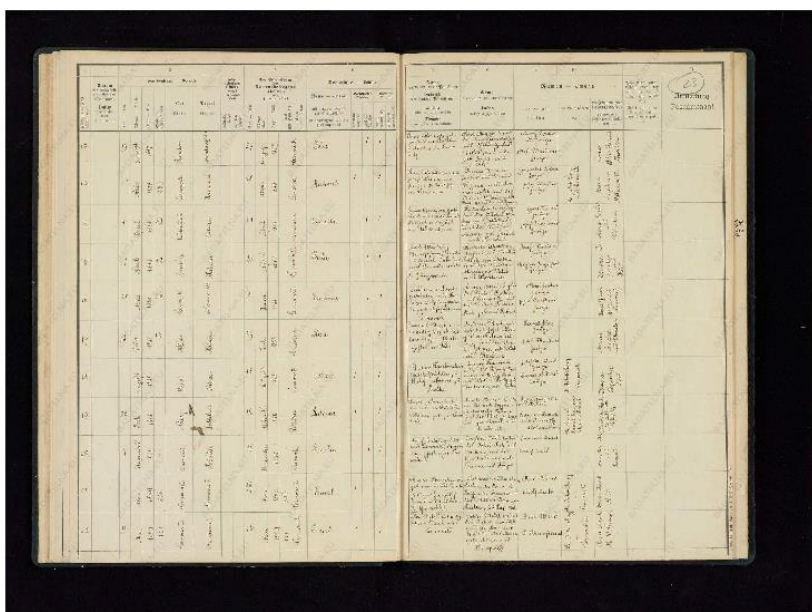
Rubin Frankenstein, narozený 19. prosince 1822, zemřel 11. ledna 1894 ve věku 71 let, byl nájemce dvora Dvořiště, bydlel v čp. 86. Jeho manželka Terezie Rejzl Frankenteinová zemřela 27. ledna 1911 v 65 letech.

Albert Abraham Frankenstein, /1820/- rovněž z čísla 86. /Patrně starší bratr Rubina./ Zemřel ve věku 93 let, 28. února 1913.

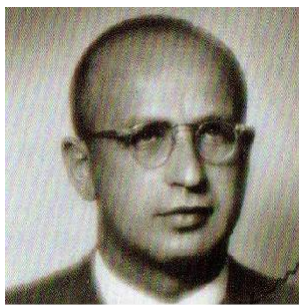
Jenny Frankenstein /1865-1922 z Nových Dvůrů/, manželka Gustava 1858-1932 nájemce dvora. Páru se 1. srpna 1888 narodil syn Max, ten zemřel ve třech letech 18. února 1891, další dítě matrika uvádí v roce 1890, zemřelo při porodu.

Rudolf Frankenstein /bratr Gustava/ a jeho žena Pauline, 29. června 1887 se jim narodila dcera Elsa, 27. dubna 1890 syn Ernin.

Doktor Wilhelm Frankenstein byl patrně posledním z tohoto rodu a zahynul s transportem do Osvětimi.

17. listopadu 1891 se jim narodila dcera Elsa, 9. září 1892 dcera Irma, 10. června 1895 dcera Ottilie. Jenny zemřela 3. září 1922 na „sklerozu“, ve věku 57 let.

Doktor Wilhelm Frankenstein

RODINA WIND

Rodina Wind měla soukenickou a vinopalnickou živnost v Černovicích v čp. 89. Nejstarší členové této rodiny, o kterých se matrika zmiňuje, byl Moises Wind, zemřel 15. srpna 1882 ve věku 70 let, byl pekařem a v roce 1857 byl Černovickými označen za původce požáru, kdy vyhořelo 130 rodin. Byl natolik nenáviděn, že se musel z města odstěhovat do Věžné, kde vlastnil později lihovar. Jeho bratr Abraham Wind zemřel 12. února 1873, ve věku 89 let, podle jeho náhrobku a žehnajících rukou na něm patří do čeledi Kohenů. Do Černovic se přistěhoval z Radenína 1816. Jeho manželkou byla Serl Wind, která zemřela r. 1859.

Jejich syn Karel /Chajim/ Wind – narodil se 1828, byl pekař, krupař, zelinář a vinárník z čp. 27. Oženil se s Barborou – rozenou Kollinskou /1845 – 10. dubna 1924/, která pocházela ze Štěpánova u Kutné Hory. Společně vlastnili dům čp. 27 a 12. ledna 1873 se jim narodila dcera Anna. Karel Wind zemřel 25. prosince 1909, ve věku 87 let. Jejich syn Otto byl pomocník v hokynářství a zemřel 24. listopadu 1910, ve věku dvaceti let. Ovdovělá Barbora pak žila v Černovicích jako výměnkářka a zemřela 1. dubna 1924 na marasmus.

Ida Wind

Jejich další syn Emil Wind a jeho žena Ida – žili v Černovicích čp. 27 – Ida byla dcerou Samuela Lederera – narozená 18. listopadu 1884. Páru se 31. prosince 1908 narodila dcera Hedvig, v roce 1919 dcera Jiřina – zemřela 10. března 1919 ve věku 15 dnů, na „vrozenou slabost“. Ani jejich další dcera Anna Wind se nedožila dospělosti /29.4.1910 – 24.5. 1920/ zemřela na „padoucnici a zánět plic“. Ida Wind přežila koncentrační tábor v Terezíně, deportaci do Osvětimi a také pochod smrti, po válce se odstěhovala do Kanady, kde později zemřela.

RODINA LEDERER

Bernard Lederer se narodil 9. února 1822 a byl nájemce lihovaru ve Chválkově. Zemřel 27. června 1881, ve věku šedesáti let. Jeho syn Antonín, zvaný Todros, se stal nájemcem dvora Lhotka. Oženil se s Elisabet /Bejlou/, byla dcerou Ašera Ganse z Vožice a zemřela r. 1883 ve věku 20 let.

Po její smrti se Antonín podruhé oženil s Bertou, narozenou r. 1865, dcerou Antona Metzla.

1. ledna 1884 se jim narodila dcera Emma – zemřela 31. prosince 1884, 18. ledna 1886 dcera Frederike, 17. prosince 1886 syn Artur, ten zemřel 18. listopadu 1888.

29. března 1890 dcera Adéle, která zemřela 13. května 1890, 7. června 1891– v matrice není jméno dítěte uvedeno, 13. března 1893 jméno dítěte matrika rovněž neuvádí, 12. března 1894 syn Ervin.

Berta zemřela 12. února 1898 ve věku 33 let.

Po smrti Berty se Antonín oženil s Klementine, rozenou Spitzerovou a 18. října 1899 se jim narodil syn Anton, který zemřel při porodu. 3. února 1903 dcera Olga, 16. června 1904 syn Franz, 11. dubna 1907 syn Otto, 22. května 1909 syn Rudolf, 10. ledna v roce 1911 se v čp. 102 páru narodil další syn, zemřel jednu a půl hodiny po porodu, v matrice není uvedeno jeho jméno a jako příčina úmrtí je uvedena „slabost“.

Antonín žil později v Praze, kde byl obchodníkem, a zemřel 3. srpna 1922, ve věku 68 let, v nemocnici v Jindřichově Hradci.

Klementina ovdověla, žila v Praze, odkud byla spolu s dcerou Olgou deportována do Terezína, kde 18. 12. 1942 zemřela. Olga byla 23.10. 1944 zavražděna do Osvětimi, kde též zemřela.

Klementina Ledererová

Synové Otto, Rudolf a Franz žili později v Praze, kde byli zatčeni ve svém žižkovském bytě a deportováni do koncentračního tábora v Mauthausenu. Jako příčina smrti je podle výpisu z mauthausenských knih mrtvých udáno zastřelení na útěku, o čemž detailněji píše ve své knize „Židovský památník Černovice“ Michael Deiml.

Franz Lederer

Otto Lederer

Rudolf Lederer

Olga Ledererová

Antonínův bratr Emanuel a jeho žena Hermine měli šest dětí – 18. října 1893 se jim narodila dcera Irma, 17. dubna 1899 syn Victor, 12. ledna 1886 syn Oskar, který zemřel 1. listopadu 1910 ve věku 24 let a je pohřben ve společném hrobě se svou sestrou Otýlíí Ledererovou, narozenou 12. června 1896, která zemřela 19. října 1911 ve věku 15 let. Dále se jim narodila 15. ledna 1887 dcera Emma a 24. srpna 1889 dcera Malvína.

Bratr Antonína a Emanuela, Samuel Lederer – 6. srpna 1882 se mu narodila dcera Vally, 24. října 1883 dcera Elsa, 18. listopadu 1884 dcera Ida, která se později provdala za Emila Winda.

Teresie Ledererová – zemřela 17. října 1900 v čp. 3, což je černovický zámecký dvůr, v 77 letech.

Posledním majitelem obce a zámku v Černovicích byl rod Rožumberků, předtím než byl zámek r. 1945 vyvlastněn a stal se diagnostickým ústavem. Teresie patrně na zámku pracovala, zaměstnanci zámku v té době bydleli v jeho odlehlých částech.

RODINA METZL

Pekařská rodina Metzlů pocházela z Hořepníku, nejstarším zmiňovaným je Menachem Mendl Metzl – narozen r. 1785, byl pekař a později podomní obchodník z čp. 152, a jeho manželka Esterl Metzl. Menachem zemřel r. 1836 a jeho manželka 18.7.1846. Jejich syn Benjamin Zev Metzl zemřel r. 1860.

Druhý syn Elijah Wolf Metzl, který se narodil r. 1793, se řadil mezi duchovní autority tehdejší židovské obce, jeho náhrobek je umístěn v čestné řadě, mezi rabíny a učiteli. V letech 1739 až 1852 vlastnil dům čp.152, který patrně zdědil po svém otci, později žil v domě čp. 121, zemřel r. 1859. Jeho manželkou byla Eleonore /narozená jako Eleonore Pollak r.1801 ve Vídni, zemřela 14. září 1895, ve věku 94 let, majitelka hokynářství čp.121/.

Syn Elijah a Eleonore – Adam Metzl se oženil s Teresíí zvanou Rejzl, narodila se v Tučapech roku 1825. Byla v roce 1887 majitelkou hokynářství, patrně ho zdědila po své tchyni Eleonore Metzl, později žila v Černovicích čp. 227 a zemřela na infarkt 17. března 1892, ve věku 75 let.

Náhrobek Teresie /Rejzl/ Metzl na černovickém hřbitově

Mladší bratr Adama, Abraham Metzl, narozen r. 1839, byl hadrář v čp. 65, zemřel 16. dubna 1905. Jemu a jeho ženě Laře se narodila dcera Karoline, která se později provdala za Josefa Löwi, jenž byl synem Johna a Marie Löwiových.

Anton Metzl ze Lhotky byl buďto synem Eliaha anebo Benjamína a měl dvě děti:

Bertholda Metzla – narozeného 9. září 1862, který zemřel 9. září 1890, a jeho sestru Bertu, provdanou Lederer – narozenou r. 1865 – zemřela 12. února 1898, byla druhou ženou Antonína /Todrose/, nájemce dvora Lhotka.

Simon a Francziska Metzlovi žili v Mnichu a jejich synové, bratři Jakob, Henrych, Michal, Emanuel a Alois.

Jakob Metzl byl ženat s Marií a 16. srpna 1874 se jim narodil syn Zikmund, který zemřel měsíc po narození 24. září 1874 na katar, a dceru Marii, která se později provdala za Moritze Pollaka a narodila se jim dcera Babette, pozdější manželka Rudolfa Weseckého. Henrych Metzl z Mnichu se oženil s Julií 14. prosince 1878.

Michael Metzl, ve 28 letech se 31. května 1883 oženil s Karolinou Frankenstein, dcerou Fani Frankenstein, bylo jí 24 let.

Emanuel Menzl se oženil s Antonií Tochter /její sestra byla Johana Tochter, které se 28. září 1904 narodil syn Wilhelm, v matrice je uveden bez otce/ a 15. dubna 1887 se jim narodila dcera Pauline, 18. června 1888 dcera Rosie.

Alois Metzl se oženil se Sophií a 9. května 1889 se jim narodil syn Emil, 14. prosince 1890 dcera Hermine, 28. srpna 1892 v matrice chybí jméno matky i dítěte, 10. února 1894 syn Oskar.

RODINA POLLAK

Rodina Pollak pocházela z Černovic, později se však přestěhovali do Lipkovy Vody, kde se stali majiteli hostince, část rodiny žila ve Vídni. Tam se například narodila r. 1801 Eleonore Pollak, později provdána za Wolfa Metzla.

Broche Pollak – zemřela r. 1730, byla dcerou Jehoši Pollaka.

Jeremias Pollak – narozen r. 1810, Černovice čp.88, zemřel 26. prosince 1874 ve věku 64 let.

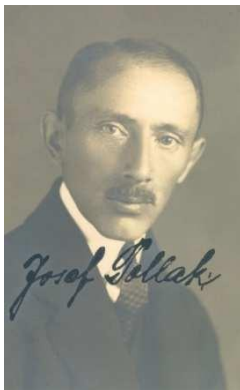
Jeho bratr Moritz Pollak – narozen r. 1818, žil v Černovicích čp.88 a 7. května 1877 se oženil s Marií rozenou Metzel a páru se narodila dcera Mathilde, 4. června 1878 dcera Emílie, 29. ledna 1880 dcera Bertha, 7. listopadu 1881 dcera Valerie, 1. října 1883 syn Julius. Moritz Pollak zemřel 18. prosince 1892 v Lipkově Vodě, v domě čp. 145, na starobu, bylo mu 78 let.

Elisabeth/Liebeles/ Pollak- zemřela 7. listopadu 1887, ve věku 75 let.

Jakob Pollak byl hostinský z Lipkovy Vody, syn Johana Isaka. 15. října 1887 se ve 32 letech oženil s Emilií Schmolka z Choustníku, které bylo 27 let.

Jejich syn Jakob zemřel 21. února 1899 při porodu. Emilie zemřela 27. května 1925 ve věku 65 let na zánět ledvin a sněž nohou.

Otto Pollak – pocházel z Chválkova, narodil se 22. září 1888, zemřel 18.října 1916. Byl obchodním příručím.

Josef Pollak žil později v Praze.

RODINA WINTERNITZ

Rodina Winternitz pocházela z Chválkova a nejstarším zmiňovaným členem je Herš Winternitz, který zemřel r. 1824, a pokračuje přes jeho bratra Šimona – zemřel r. 1827.

Lejzr Winternitz byl patrně synem buď Herše anebo Šimona – zemřel r. 1846, jeho manželka Rejkel Winternitz zemřela r. 1868.

Sara Winternitz – zemřela 1865, Wolf Benjamin Winternitz – rovněž z Chválkova, jeho manželka Sali Serl Winternitz, měli kromě dcery Josefíny, která zemřela 13. prosince 1881 ve věku sedmnácti let, i dva syny Alberta a Heřmana, kteří navštěvovali nějaký čas táboorské gymnázium před rokem 1892. Společně žili v čp. 87. Benjamin zemřel 29. května 1887 a Sali Serl 18. března 1900 ve věku 68 let.

Helena Winternitz, narozená 18. 10. 1812 ve Wodné v rodině Tochter, zemřela 18. října 1887 v Černovicích na tuberkulózu, ve věku 60 let. Byla manželkou Solomona Winternitz, a 16. května 1869 se jim narodila dcera Rosalie. Solomon Winternitz, zemřel 14. září 1895 ve věku 94 let.

Joachym Winternitz – narozen 1842 v Nové Včelnici /Etytku/, sklář, žijící v čp. 262, a jeho manželka Aloisie Winternitz – narozená v Mnichu r. 1853. Jejich syn patrně zemřel ve velmi raném věku, o čemž svědčí nápis na náhrobku: „Slibovals nám radost samou, synu, svými vlohami. Usoudil však Tobě jinak Vládce, jež dlí nad námi...”

Joachym Winternitz – zemřel 20. srpna 1921, ve věku 79 let na

cirhózu jater. Jeho manželka Aloisie Winternitz - zemřela 1. května 1931, ve věku 78 let, na selhání plic.

Poslední člen rodiny Winternitz Arthur byl zavražděn v Osvětimi, spolu s dcerou Hanou Winternitz, která je nejmladší obětí nacismu z Černovic, bylo jí pouhých deset let.

Arthur Winternitz

Náhrobek Heleny Winternitz na černovickém hřbitově

RODINA FLUSS

David Fluss – zemřel v květnu 1705 a je pohřben v nejstarší části hřbitova.

Rejchl Fluss – zemřela r. 1716, byla manželkou Jakova zvaného Kopl.

Rejzl Fluss – zemřela r. 1721, byla manželkou Meira Flusse.

Judit Fluss – zemřela v prosinci 1784, její bratr Josef pak o několik měsíců později – v lednu 1785, jsou pohřbeni na černovickém židovském hřbitově ve společném dvojhrobu.

Fani Fluss – zemřela 18. června 1871 ve věku 43 let, pocházela z Temnitz /Těmic/. Matriky uvádí, že zemřela ve věku 47 let, to je minimálně o 4 roky později, než je uvedeno na náhrobku.

Moritz Fluss – byl ženat s Marií, dcerou Moiseše Winternitze, a 2. srpna 1874 se jim narodila dcera Rosie, 9. září 1877 syn Ludvig, 6. září 1883 syn Max.

Náhrobek Fanni Fluss na černovickém židovském hřbitově

RODINA BENESCH

David Benesch a jeho manželka Lea jsou zakladateli tohoto rodu v Černovicích. Jejich syn Bernard Benesch – narodil se 9.10. 1809 a byl škrobař /v době největšího rozkvětu býval v Černovicích pivovar, lihovar, škrobárna, pila a několik mlýnů/ a sklenář z čp. 89, který se později přestěhoval do čp. 113, v roce 1843 se oženil a měl minimálně tři syny – Davida, Leopolda, který se později stal obchodníkem, a Abrahama, který zemřel ve svých sedmnácti letech v roce 1867 jako „nadaný a studiu oddaný mládenec“. Jak je napsáno na jeho náhrobku.

David Benesch – zemřel r. 1845 a jeho manželka Lea – zemřela r. 1856.

Jejich syn Bernard zemřel 7. října 1887, ve věku 78 let.

Bernardův syn David se oženil s Rosou, rozenou Anscherlik. Davidu a Rose se 15. září 1877 narodila dcera Friederike, 21. května 1879 syn Max – zemřel 4. června 1879, 13. ledna 1881 syn Hugo, 18. listopadu 1883 syn Arnold a 19. února 1887 dcera Elsa.

Davidův bratr Leopold Benesch a jeho manželka Amalie, pocházející z rodiny Popper, těm se 23. září 1873 narodila dcera Klára, 28. srpna 1875 syn Hugo, 1. října 1876 v matrice jméno dítěte chybí, 8. června 1877 dcera Mathilde, 25. ledna 1879 dcera Cecílie, 4. února 1881 jméno dítěte v matrice chybí, 24. ledna 1882 dcera Bertha, 16. března 1884 syn Rudolf, 11. dubna 1886 syn Otto, 25. června 1888 syn Berthold.

RODINA HERNISCHER

Podle sčítání židů v Čechách 1793 byla v Hojovicích jedna židovská rodina, rodina Hernischer. Zakladatel tohoto rodu Moises bydlel v čp. 16 a byl poddaný choustnického panství, měl najato 10 měřic panské půdy a obchod s kořalkou a tabákem. Se ženou Katharinou měli dvě děti. Jejich syn Gavriel se oženil s Josefíne. Jejich dcera Karoline Judith – zemřela 30. prosince 1871 jako devítiletá dívka. Katharina Hernischer zemřela 13. ledna 1867 a její snacha Josefíne 10. května 1873 ve věku 48 let.

RODINA STEIN

Markus Stein pocházel z Deštné čp. 47 a do Černovic se patrně přizemil, když si vzal za manželku Josefu – dceru Marcuse Picka, v Černovicích pak vlastnili dům čp. 65 a 4. ledna 1874 se jim narodil syn Karel, 1. srpna 1875 syn Max – zemřel 6. listopadu 1876, 1. října 1879 syn Josef – zemřel 21. prosince 1879. Berthold Stein – žil na Lhotce a zemřel 30. listopadu 1883 ve věku 19 let.

Ignatz Stein a jeho žena Wilhelmine – dcera Filippa Herrmana z Hojovic. 18. září 1895 se jim narodila dcera Julie, která zemřela 4. října 1895, Ignatz – zemřel 16. ledna 1897 ve věku dvou měsíců, Otýlie zemřela 1. června 1898, ve věku jeden a půl měsíce.

RODINA PICK

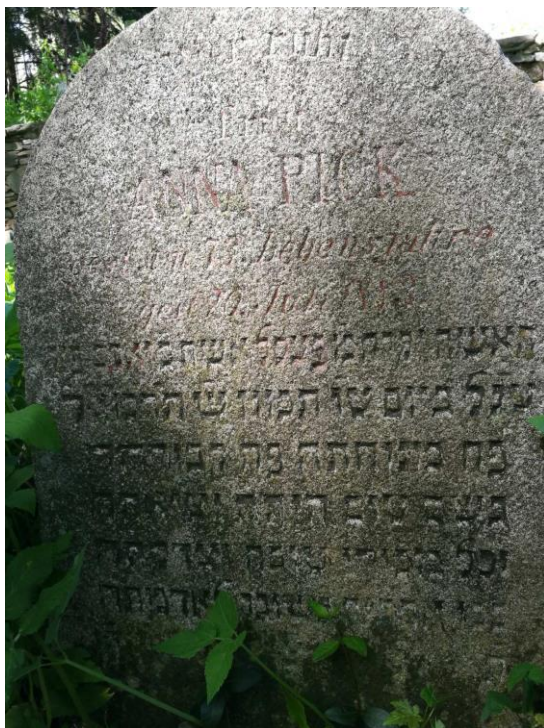
Rodina Pick pocházela z Hojovic.

Moše Lejb Pick – rovněž z Hojovic, si vzal za manželku Pesl Pick – pocházela z Blašín /Vlašim?/ a zemřela r. 1833. Patrně jejich syn Jaakov Pick se přestěhoval do Pacova a zemřel r. 1871.

Anna Pick – zemřela 19. června 1883 v 71 letech, žila v Božejově čp.86.

Markus Stein pocházel z Deštné čp. 47 a do Černovic se patrně přiženil, když si vzal za manželku Josefu – dceru Marcuse Picka.

Náhrobek Anny Pick na černovickém židovském hřbitově.

Na detailu fotografie vidíme, že písmena nebyla vždy šedočerná, jak se nám dochovala do dnešní doby, ale byla barevná, většinou červená, barva ale povětrnostními vlivy vzala za své a dochovala se jen na nemnoha místech. Proč právě červená? Tato barva měla v židovské symbolice velký význam.

Červen: barva ohně, krve, lásky, života, vášně a v negativním smyslu pak barva války, nenávisti, prolité krve; v Egyptě byla symbolem zlého a ničivého; také Satan a „babylónská děvka“ jsou rudě oděni.

RODINA HERRMAN

Rodina Herrmanova vedla v Hojovicích cihelnu, která patřila hraběnce Amálii z Reichenbachu a Lessonitz, která vlastnila od roku 1880 Hojovice i s kostelem stejně jako černovický velkostatek. Hlavním vedoucím cihelny byl Philip Herrman – tomu se narodila dcera Wilhelmine – později provdána za Ignatze Steina, v roce 1880 pak dcera Karoline a 6.6. 1881 syn Rudolf. Philip Herrman zemřel 13. prosince 1886 ve věku 42 let na souchotiny.

Simcha Herrman – 1818, manželka Mendela Abraham Herrman – zemřel 1825

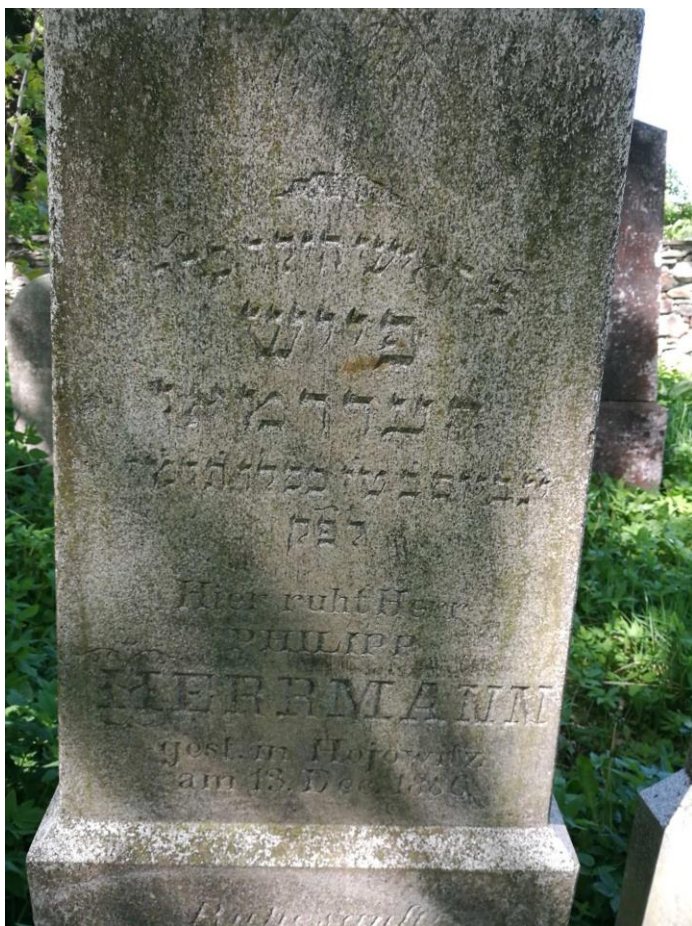
Frumet Herrman – zemřela 1826 Moše Herrman – zemřel 1842

Elke Herrman – 1842, zemřela v mladém věku Abraham Herrmann – žil v Bořetíně čp.21, jemu a jeho ženě Rosii se 11. března 1879 narodil syn Julius, 21. října 1881 syn Emil, 14. června 1883 dcera Hermína, 15. ledna 1885 dcera Aloisie, 14. dubna 1887 syn Henrich, 16. srpna 1889 syn Rudolf, 19. června 1892 dcera Emma, 7. června 1894 syn Fritz.

Jakob Herrman – syn Barucha Herrmana, se jako 44letý svobodný oženil s 27letou Julií Rott 12. listopadu 1892.

Ester Herrman – zemřela 1839, byla manželkou Gabriela Herrmanna, bydleli v Hojovicích.

Adolf Herrman – zemřel 29. března 1900, ve věku 61 let.

RODINA VOCÁSEK

O této rodině se nám příliš informací nedochovalo, známé jsou dvě zástupkyně tohoto rodu: Chajele Vocásek – která zemřela 1863 a Karoline Vocásek, která byla soukromnice a zemřela 28. srpna 1911 ve věku 78 let.